

گزارشی از نشست پرسش و پاسخ اهالی عسکریه با نماینده مشهد در مجلس

وقف، مال دولت نیست که ما بتوانیم ببخشیم

در سالگرد شهید محسن عطایی، یکی از دوستان به ما پیشنهاد رنگ آمیزی مزار شهدارا دادند. گفتیم به چه دلیل؟ ما تخصص نداریم. گروه های مختلف وارد شدند و در نهایت، کار به ما سپرده شد. قرار شد مزار همه شهدا رنگ شود و هر کس خواست، از طریق ما وارد کار شود

رضوانه رمضان پور - پنجشنبه ای که گذشت، اهالی محله عسکریه در مسجد امام حسن عسکری (ع) میزبان امیر حسین قاضی زاده، نماینده مشهد و کلات در مجلس شورای اسلامی، بودند تا مسائل و مشکلات منطقه شان را به گوش مسئولان برسانند. قبل از نشست پرسش و پاسخ، اهالی محله عسکریه به همراه نماینده مجلس به منزل شهید سلطان آباد، از شهدای جنگ این محله، رفتند و دقایقی پای صحبت های خانواده او نشستند.

مردم از مشکلات محله عسکریه می گویند

نماز مغرب و عشا به اتفاق نماینده مجلس برگزار می شود و بعد از نماز، نشست پرسش و پاسخی که از قبل به اهالی اطلاع رسانی شده است، آغاز می شود. مردمی که در این جمع حضور دارند، کمبودها و درخواست هایشان را با نماینده شهرشان مطرح می کنند. نخستین مشکلی که اهالی مطرح می کنند، درباره طرح آگوست که با وجود گرفتن هزینه، هنوز در منطقه اجرایی نشده است. قاضی زاده پاسخ می دهد: «مسئولان امر موظف هستند ابتدا این طرح را در جاهایی که پول گرفته اند، تمام کنند و بعد به سراغ جاهایی بروند که پول نگرفته اند. این موضوعی است که باید پیگیری شود.»

اهالی از اتوبوس رانی محل هم گلایه دارند و یکی از شهروندان می گوید: اینجا فقط دودش مال ماست، فقط چهار دستگاه اتوبوس دارد که آن هم در روزهای خاص و تعطیل، کمتر است.

دیدار با خانواده شهید سلطان آباد

ساعت حدود ۱۶ است که با قاضی زاده و چند تن از اهالی محل به منزل شهید خدابخش سلطان آباد در محله عسکریه می رویم. در طول مسیر اهالی از فرصت استفاده می کنند و مشکلاتشان را با نماینده خود در مجلس شورای اسلامی در میان می گذارند. همسر و دختر شهید، منتظر حضور مهمانان هستند. منصوره مقدم، همسر شهید، می گوید: «سال ۶۲ وقتی خبر شهادتش آمد، دختر من دو سال هم نداشت و وقتی استخوان و پلاک شهید را به ما تحویل دادند، دختر من حدودا چهارده ساله بود. همسر ۱۲ سال مفقود الاثر بود.»

قاضی زاده در پاسخ می گوید: «هر وقت خدمت اهالی محلی می رسم، وظیفه خود می دانم که خدمت خانواده شهدا هم برسم. دوستان لطف می کنند، یکی از شهدای محل را به نمایندگی معرفی می کنند و امروز قسمت بود که خدمت شما باشم.»

گفت و گو با مسئول طرح رنگ عاشقی

اینجا

متعلق به شهداست

«سید محمد رضا طباطبایی» مسئول گروه جهادی فرهنگی مدافعان ولایت و مسئول غبارروبی و رنگ آمیزی مزار شهدا در طرح رنگ عاشقی است. با او گفت و گوی کوتاهی کردیم درباره کاری که انجام می دهند.

گروه شما چطور شکل گرفت؟

مدافعان ولایت با شهادت محمد سخندان در یک گروه خبری تشکیل شد. ۱۴ آبان امسال دومین سال شهادتش بود. حدود ۸۰ نفر از خانواده شهدای مدافع حرم عضو گروه هستند. گروه جهادی مان هم حدود ۱۸ ماه با هدف زنده نگه داشتن یاد شهدا شکل گرفته است. هر پروژه مان را با نام یک شهید نام گذاری می کنیم. در هر زمینه ای احساس کنیم نیاز است، قدم می گذاریم. جمع ما بر اساس یک گروه مجازی شکل گرفته است ولی الان دیگر شبیه یک خانواده حقیقی شده ایم. ما حدود ۹۰۰ عضو داریم که بیشتر اعضا در کارهای فرهنگی جهادی یکدیگر را دیده اند.

طرح «رنگ عاشقی» چطور شروع شد؟

سلیقه ای رنگ شدن مزارها، باعث ناراضی خانواده شهدا شده است. در سالگرد شهید محسن عطایی، یکی از دوستان به ما پیشنهاد رنگ آمیزی مزار شهدا را دادند. گفتیم به چه دلیل؟ ما که تخصص نداریم. گروه های مختلف وارد شدند و در نهایت، کار به ما سپرده شد. قرار شد مزار همه شهدا رنگ شود و هر کس خواست، از طریق ما وارد کار شود.

تا به حال چند بلوک رنگ آمیزی شده است؟

از بلوک ۸ که شهدای مظلوم و غریب انقلاب هستند، شروع کردیم. بلوک ۱۲ را تمام کردیم. حالا هم حدود دوسوم بلوک ۱۵ را رنگ کرده ایم که بلوک سختی بود، چون این بلوک سلیقه ای رنگ شده بود و هزینه و انرژی زیادی می خواست. ما ۵ هزار و ۸۰۰ شهید داریم. یک دوره آزمایشی هفت روزه گذاشتیم و حدود ۷۰ سرگروه را آموزش دادیم. تا حالا حدود شش برنامه داشته ایم و حدود هزار و ۸۰۰ مزار رنگ آمیزی شده است و حدودا هزار نفر، درگیر طرح رنگ عاشقی شده اند. این طرح تا غبارروبی و رنگ آمیزی تمام قبور ادامه دارد.

چه کسانی در این طرح مشارکت می کنند؟

اعضای بسیج حوزه ۴ حضرت معصومه ناحیه بلال حضور پرشوری دارند. آن ها در شش برنامه ما حضور داشتند. بسیجیان ناحیه یاسر، دوستان خادمان طرح طاهرین سازمان فردوس ها، کارمندان آتش نشانی و دانشجوی های دانشگاه پیام نور هم همکاری زیادی کردند. هم حضور داشتند. حضور همگانی است. دانشجوی بسیجی هم نمی شناسد. همه با سلاقی و ظواهر مختلف می آیند. در روزهای تعطیل یا عید، برنامه خانوادگی می گذاریم. اینجا متعلق به شهداست. هرگروهی که دلش بخواهد، می تواند بیاید با ما مشارکت کند و کمک حالمان باشد.